Γιώργος Αθανασιάδης → Δικηγόρος, Θεατρικός Συγγραφέας → e-mail: athanasiadis.g@hotmail.com

ΠΕΡΙ ΝΟΜΩΝ & ΕΛΛΗΝΩΝ ΖΩΗΣ

ΠΕΤΡΙΝΟΣ ΔΡΟΜΟΣ, μέρος Ι'

ΚΙΜΩΝ
Οχι Φαίδωνα... δεν θα τη σπρώξει... το νιώθω ή θέλω να το νιώθω... δεν ξέρω. Δεν μπορεί πάντα κάτι μένει από το όνειρο. Αυτός ο άνθρωπος... είναι τυχερός! Δώρο μεγάλο του επιφύλαξαν οι Θεοί του κάστρου αυτού... Και τα δώρα τα δεχόμαστε και τ αγαπούμε. Είμαι μεγάλος πιά, δεν έχω ιδιαίτερες απαιτήσεις, η μόνη μου απαίτηση είναι να υπάρχει ένας πατέρας και για μένα... Ένας πατέρας που δεν είχα ποτέ...

ΘΕΛΞΙΕΠΕΙΑ
Παιδί μου...

ΚΙΜΩΝ
Σώπα μάνα... μαλάκωσε την καρδιά σου. Δεν έχουν θέση τώρα τα λόγια τα δικά σου. Εκείνο που ήθελες εσύ να κάνεις και που σούλεγε η καρδιά σου τόκανες...Μα τι συμβαίνει πάλι; Βοή ακούγεται και τριγμοί... Τι συμβαίνει;

ΧΑΡΗΣ
Είναι περίεργο... μικρές επαναλαμβανόμενες σεισμικές δονήσεις. Και αυτός ο θόρυβος έρχεται από το κάστρο, κουνιούνται οι πέτρες των τοίχων του. Βλέπετε οι αρμοί έχουν διαλυθεί μπορεί να καταρρεύσει οποιαδήποτε στιγμή από μια μεγαλύτερη δόνηση και εδώ που στεκόμαστε είναι επικίνδυνο. Οι πέτρες που θα διαλύονται θα ακολουθούν την κατιούσα και ο πέτρινος αυτός δρόμος που στεκόμαστε θα είναι το μονοπάτι που θα ακολουθήσουν στην πτωτική τους πορεία. Μήπως πρέπει να φύγουμε απο δώ;

ΘΕΛΞΙΕΠΕΙΑ
Να πάμε πού; Χάρη που να πάμε; Πριν λίγο μιλούσαμε για τη ζωή... την ευκαιρία... την ευκαιρία σου να μη φύγεις στις πρώτες δυσκολίες. Ζήτησες να γίνεις πατέρας... έτσι θα κάνεις με την πρώτη δυσκολία; Θα ψάξεις έξοδο κινδύνου; Θα εγκαταλείψεις; Το παιδί δεν είναι ερωμένη ή εραστής της μιας νύκτας. Συμπλήρωμα στη μέθη! Όπως ήταν και είναι για σένα τα πάντα... Ότι ζούσες μέχρι τώρα! Δεν είναι μια ψυχή που αδιαφορείς αν την καταστρέψεις... Είναι μια ψυχή που αν την πονέσεις... Ερινύα θα γίνει να σε πνίξει, αγόρι μου. Δεν θα παίζεις. Πρέπει να αποδείξεις ότι μπορείς να είσαι πατέρας! Πρέπει να αποδείξεις στον εαυτό σου. Ότι μπορείς να είσαι... Να γίνεις κάτι... Έστω για μια φορά στη ζωή σου... Για να ηρεμήσεις την ταραγμένη σου ψυχή. Την ταραγμένη σου ύπαρξη...

ΦΑΙΔΩΝ
Αγαπημένε μου φίλε, τώρα έχεις μπροστά σου την μεγαλύτερη πρόκληση σου. Απόδειξε ότι μπορείς. Διάψευσε μας όλους... Όλους επιτέλους!

ΚΙΜΩΝ
Σταματήστε... σταματήστε!... φτάνει πιά... Είναι ο πατέρας μου και τόση ώρα δεν έκανα αυτό... Που θάπρεπε να έχει γίνει εδώ και ώρα (*πλησιάζει τον Χάρη τον αγκαλιάζει... ο Χάρης ανταποδίδει θερμά το αγκάλιασμα του παιδιού του φιλά τα μαλλιά και ξεσπούν σε κλάματα και οι δύο... ο Φαίδων πλησιάζει την Θελξιέπεια την αγκαλιάζει απο τους ώμους και ακουμπά το κεφάλι του τρυφερά στο δικό της... εκείνη χώνεται στην αγκαλιά του και κλαίει*).

ΚΙΜΩΝ
Κάτσε πατέρα... κάτσε Φαίδωνα... μάνα πάω μια στιγμή μέσα να φέρω κόκκινο παγωμένο κρασί. Σήμερα μάνα είναι μέρα χαράς... Και όχι κρίσης. Ας ζήσουμε την μέρα αυτή. Ας αρχίσω την νέα μου ζωή. Ας αφήσω το όνειρο να συνεχιστεί (οι δύο άντρες κάθονται στο τραπέζι και η Θελξιέπεια κάθεται αμίλητη παραπέρα... ο Κίμωνας πηγαίνει μέσα στο σπίτι).

ΦΑΙΔΩΝ
Τι μέρα και αυτή Θέ μου; Χάρη, κατάλαβες πως η ζωή, όλων μας έχει αλλάξει. Χάρη, κατάλαβες ότι όλοι πρέπει να παραιτηθούμε απο κάτι... Κάτι σήμερα τέλειωσε για όλους μας. Που για μένα έτσι κι αλλιώς ήταν τελειωμένο... Που δεν άρχισε κάν... Για την Θελξιέπεια τέλειωσε και για αυτήν η ζωή που ήξερε. Είναι δυνατή... θα προσαρμοστεί. Θα μάθει να μοιράζεται ότι νόμισε μέχρι σήμερα ότι της ανήκε... Αν νόμιζε... θεωρώ ότι πάντα ήξερε... ότι το μοιραζόταν. Μοιραζόταν τον Κίμωνα με την ιδέα του πατέρα. Μοιραζόταν ότι πολυτιμότερο είχε με μια ιδέα. Εσύ πρέπει σήμερα να αντιμετωπίσεις τις αλήθειες σου. Πρέπει να αντιμετωπίσεις την πρόκληση. Είσαι τυχερός Χάρη... ίσως και να άξιζες αυτή τη τύχη. Ίσως και πάλι όχι... Εγώ θα πορευτώ μόνος... εμένα η ζωή μ έβαλε σ άλλη μοίρα. Θα αφοσιωθώ στο έργο μου και θα παλεύω να σώζω τις ψυχές των ανθρώπων μέσα από τις ομάδες. Τουλάχιστον δε θα είμαι θεατής... αλλά μέτοχος της ζωής! Είσαι τυχερός Χάρη!

ΧΑΡΗΣ
Νιώθω ένοχος... ιερόσυλος... άχρηστος. Φαντάσου πριν λίγη ώρα σου μίλησα για το παιδί αυτό... σαν νάθελα νάναι ο εραστής της επόμενης νύκτας... Νιώθω τύψεις... είμαι ένα ανθρωπόμορφο τέρας. Το παιδί μου... Και εγώ;... Θεέ μου, είναι ένας εφιάλτης.

ΦΑΙΔΩΝ
Σώπα καλέ μου. Η ίδια η ζωή σ αγαπάει τελικά και σ έσωσε. Αυτό το κορίτσι που κάθεται εκεί... Είναι η καλή σου μοίρα...

ΧΑΡΗΣ
Ναι... Θελξιέπεια έλα πλησίασε... Έχουμε να πούμε τόσα πολλά...

ΘΕΛΞΙΕΠΕΙΑ
Η ιστορία μιας ζωής δε λέγεται με λίγα λόγια, καλέ μου. Εξ άλλου από σήμερα, θα αρχίσουμε να μιλάμε μόνο με έργα και ένα από αυτά είναι ότι πρέπει να πιούμε. Να διασκεδάσουμε την μέρα αυτή... Την μέρα της χαράς του παιδιού μας. Γιατί δεν μπορώ ακόμη να εκτιμήσω... Την χαρά τη δική μου, τη δική σου... Του Φαίδωνα... Αν υπάρχουν... Όλες αυτές οι χαρές...

ΧΑΡΗΣ
Του Φαίδωνα, γιατί; Τι σχέση έχει ο Φαίδωνας;

ΘΕΛΞΙΕΠΕΙΑ
Καλέ μου, Φαίδωνα... είσαι πολύ γλυκός και πολύ καλός. Είσαι μεγάλη ψυχή... Πόσο εύκολα είπες την ιστορία για το Ναύπλιο... Από το βλέμμα σου κατάλαβα... με τον τρόπο που κοίταζες τον Χάρη... Τίποτα άλλο...

ΦΑΙΔΩΝ
Τι εννοείς;

ΘΕΛΞΙΕΠΕΙΑ
Τίποτα... δεν έχει σημασία... Ξέρω ή μάλλον καταλαβαίνω τις αποφάσεις σου... κάποτε πήρα τις ίδιες και εγώ...

ΧΑΡΗΣ
Ξανά πάλι αυτή η βοή... αλλά να και ο Κίμων νομίζω έρχεται... Κρατάει το δίσκο με το κρασί και τα ποτήρια... Η βοή δυναμώνει... η γή τρέμει... τι συμβαίνει; Σεισμόόό